# Pismo za premijera Vučića i predstavnicu ""majki Srebrenice

Pozdravljam te Vučiću gorkim pozdravom, jer bi zapostavio sve šehide kada bih te srčano i srdačno pozdravio. Ti si Vučić od Vuka Karadžića. On Vuk, a ti Vučić. Iste ste naravi. "Vuk dlaku mijenja, ali ćud nikad." Moram ti reći da me rane još uvijek bole. Moram ti priznati da ne mislim na Srebrenici samo 11. Jula, već na nju mislim svkog dana, svakog mjeseca i svake godine, ma da ti priznam na nju mislim svake sekunde. Pružam ti ruku, ali ovu drugu držim u gardu, jer me je historija naučila kako s neprijateljima treba postupati. Pričao mi je babo o ratu, jer sam ja tada bio jedan obični klinac koji nije znao značenje raketa, i koji nije poimao šta je tenk. To su za mene bile igračke, a želim te pitati s čim se tvoje djete igra? Kupuješ li mu bombe, granate i tenkove? Spremaš li ga za rat? Reče mi babo da ga je prvi „komšija“ srbin za vrijeme rata molio da ostane kod njega na par dana dok se ne snađe, međutm Božijom voljom, moj otac nije prihvatio ponuđenu „pomoć.“ Umjesto njega prihvati je komšija Osman koji je tada imao svega 25 godina i koji bijaše lakomislen. Osmana sada nema, a ti pogađaj ko ga je ubio. Odmah da ti kažem, nije ga ubio moj babo, a nije ni prirodnom smrću umro. Ubio ga je Relja bez imalo milosti, ubio ga je onaj kojeg je smatrao komšijom, a ja ne želim takve komšije. Iz toga učim o srbima i njihovim namjerama, iz toga učim o neprijateljima i njihovom „pomaganju.“ Ti možeš pružati svoje ruke onima koji su slijepi i ne uče na svojim greškama. Rekoh ti da ću ti pružiti jednu ruku, a drugu držati u gardu, jer postoji mogućnos da mi otkineš koji prst prilikom rukovanja, ili koliko si „snažan“ možda se odlučiš na otkidanje čitave ruke. Nemoj misliti da širim mržnju, to nije moj cilj. Moj cilj je da otvorim oči mojim istomišljenicima, moj cilj je da otvorim oči onoj majci koja te je kitila u Potočarima. Ne kažem da su svi srbi loši i da su pokvareni i željni proljevanja krvi, ne. Ja kažem da moramo još mnogo toga žrtvovati ukoliko želimo otkriti one iskrene i prave, tj. one koji u sebi još uvijek imaju srce i one u kojima .još uvijek živi ljudskost

Htio bih je pitati onu koja je kitila i pružala ruku mušarcu s maramom na glavi: da li žena u Islamu smije pružiti ruku muškarcu? Da li žena u Islamu može kititi druge ljude? Draga predstavnice majki Srebrenice, jesi li se ikada pitala šta misle o tebi oni koje su ti Vučićevi ljudi

ubili? Šta misliš, da li je tvoj muž zadovoljan da ti kitiš njegovog ubicu? Lijepo se je miriti, međutim, ljudi se mire onda kada im ona strana koja je pogriješila ponizno uputi pokajanje za počinjeno djelo, a mi u Vučićevim rijčima nismo mogli vidjeti iskreno pokajanje. On je samo nekoliko sati nakon napuštanja Srebrenice skinuo cvijetić kojem si ga ti okitila. Međutim, vidjela si i sama da zločincu ne vrijedi nevini cvijetić. Vidjela si i sama da zločinac ostaje zločinac, međutim ti okiti nevinim onoga koji je do jučer silovao tvoju djecu po Srebrenici, a tebe i dalje nazivaju majkom Srebrenice. Majko, ja te ne priznajem. Iskreno da ti kažem, ja plače. Meni je teško što naš narod nema razuma, meni je teško što si se ti nisko spustila. Pa ukoliko si mislila da će tvoj cvijet donijeti pomirenje, trebala si mu dati da ga sam postavi, a ne da ga ti stavlja. Nije on došao u svatove, pa da ga ti kitiš. Svatovi obično donose poklone, a ne nemire. Želim kritikovati i one koji „ljude“ dočekuju gromoglasnim aplauzom. Ti isti su krivi za Srebrenicu, ti isti su bili organizatori i saučesnici, a naš naivni narod i dalje vjeruje onima koji su ga izdali. Moram vam priznati da mi je dosta neprave i tlačenje. Moram vam reći da ne mogu više gledati nepravu. Priznajem vam da mi je teško što svakog dana gledam ovu mržnju, i što svaki dan gledam kako nas tlače. Ja želim mjenjati moje sutra, a ti ukoliko si spreman pridruži mi se. Pružajte ruku neprijatelju, ali dobro pazite da vas ne napadne baš u tom trenutku, jer oni obično :kukavički napadaju, tj. kada se najmanje nadaš. Još nekoliko pitanja i prestajem

1. Dokle ćete vjerovati SAD koje su nam smjestile rat?
2. Do kada ćete pružati svoje ruke onima koji vam žele propast?
3. Do kada ćete tražiti da vam Evropa poboljša stanje u BiH? (Da Evropa ima moć da popravi stanje neke države, prvo bi popravili stanje onih država koje su njene članice, a mi smo daleko od toga).
4. Zašto su nam ukinuli služenje vojske? (Mislite li vi da će nas UN opet braniti od neprijatelje? Odmah da vam kažem UN nas je „branio“ u Srebrenici 95. pa vidite šta se desilo, nama takvi branitelji ne trebaju. A vojska nam je ukinuta da bi se na taj način lakše kotarisali Bosne i njenih ratnika).
5. Mislite li vi na bolje sutra? (Ukoliko mislite, onda radite na tome, jer stanje jednog naroda se neće promijeniti dok oni to sami ne odluče, a biti će uništen svaki onaj koji pravdi leđa okrene).

**:Zaključak**

Preuzmite sudbinu u svoje ruke, jer dosta nam je sudbinu Amerika krojila. Zar ne vidite **Dejton** i **kočnicu** koju su nam napravili? Zar ne vidite taj **samoubilački dokument** koji je **Alija potpisao**?

On ga je potpisao, i njega više nema, a ti i ja se danas patimo. Pa ti i ja moramo mjenjati stanje naše države. Ja volim Bosnu i Hercegovinu i za nju sam spreman umrijeti i ja ću je braniti !!!ukoliko opet zatreba, jer tako me je naučio moj babo